

1909-01-06

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Elise Konstantin-Hansen

Agnete Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 44 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Rosenvangen 6-1-09

Kjære Pæster! Det er svært som
vi skal fordeere jule og fødselsdag for
hinanden, men en hilsen skal du
have til den 29de selv om jeg samtidig
mår bebrejde dig. Tak for dit søde
brev, hvori du åbner dit hjerte, det
var velgjørende, selv om det ikke åbenbarde
mig noget skjult, kun understregede det
forhold til Ellen og Thora.

Angående det du begærer, så er jeg
aldeles overbevist om, at det vigtigste
jig kunde gjort vilde være at betro dig
perge: Wederss hænder. Niels har
strevet så udførligt, så jeg knapt ved
hvad jeg skal tilføje. Din rædsel for
at kæmpe med America, forstår jeg til fulde,
men det er uundværligt, kampen gælder
din mand, det var for hans skyld du

Stilbt sig edte sig ikke ord på den gale side,
men jeg skyldte dig at dig forud, (og jeg ma' da meget
mere gjøre det, som Niels her skrevet til dig)
om du kunde ligge Joakim så længe, at han gav
efter, ved, ikke? altså forud, at du ikke senere
skulde bebringe mig taushed, at selv om det
vilde blive endnu bittere for dig og mig at tale
om denne sag anerst til anerst, så vilde
det ingen fordel gjøre. I hvilken kan ellers
gjøre hvad jeg i denne mening at være uroet.
Selv om jeg ma' bløddeligste skulde se dig
rijsse tilbage mere tomhødet end du kom.

rejste, og selv om Du tror, at mer den
strid til ende, kan vi andre ikke tro det,
kun håbe på at tiden vil vise, at Du
haade ret. Ja Gud give Du haade det.
Du nævner, at rejse land, for at få fat
i pengene. Gerne, gerne gendag dig,
men ikke på den måde. Helst vilde
jig ikke ord på den rejse, for hvad du
får i hovedet, får ingen dig fra, men jeg
skylder at sige dig forud, at Du ikke
senere skal bebrejde mig taushed, at selv
om det bliver endnu bitterere for dig og
mig at tale om denne sag andet til
andet så vil det ingen forskel gjøre.
Jeg hventen vil eller kan gjøre, hvad
jig i denne men at være ustygt,
selv om jeg med blødende hjerte skal
se dig rejse tilbage med tomhændt, end
Du kom.

Det Niels skriver om forskellen

mellem vort Ønske paa Dig og paa Nicolaj,
er rigtigt. Ij troede ikke Du kunde være
i tvivl om, at vi ønsker Dig for lige
saa høitidelig, som ham for sørg.
Nu er Du af Kejserslykkes gænder
betrogen af ham. Da vi altid
skal regne med Eder begge som en
enhed, forstår Ij, at Du umulig kan
have følt en større falen fra ham
paa Dig.

Efter dette er det svært at forme
betragtningen til et fælles Brev,
Ij kan næsten ikke, — Og Du vil dog
godt hvor gerne Ij stou fræjdhed
til Dig, hvor Ij ønsker Dig sig vellyk-
kelse og det hvad godt er. Det
nye år. Hvor Ij ønsker Dig, at Dine
tro paa Nicolaj nu skal sætte Dig
dog for dig. Det var gennemgaaet
meget for hans Skyld, og vi kan

ikke lade Dig, Du må selv føre Kampen
egnem. Endte vi Dig yngre, er det
min overbevisning, at det hvad Du
har bygget op, det for det kunde blive
videløst. Det Du tror vilde være en høj
ansøgning for lige det modsatte.
Gud ske Lov for Dine Sandhed, som
er det faste punkt, den uvunderlige
modvægt. Giv alle Lov for det høitidelige,
heltmodige hjerte man vilde fra
Agnete og Joakim.

Og her stod der en forklaring af hvorfor det
harde var det lange med vort.